

stråling. I varme perioder er det især vigtigt, at hytten ikke bliver så varm, at soen ikke vil gå derind, selvom den har pattegrise derinde. Farehytterne skal derfor indrettes således, at der tages særligt hensyn til soens og pattegrisenes forskellige temperaturkrav.

Baggrunden for, at bestemmelsen ikke stiller krav om obligatorisk isolering, er, at der er mange forskellige hyttetyper, og at nogle af dem er indrettet sådan, at de uden at være isoleret alligevel holder varmen ude om sommeren og kulden om vinteren. Disse hyttetyper skal fortsat kunne bruges i det omfang, de er korrekt indrettet, så svinene ikke får det for varmt eller for koldt.

Til § 7

Der stilles i bestemmelsen krav om, at hytter til svin, der holdes udendørs, skal være indrettet på en sådan måde, at der ikke kun kommer luft ind via en enkelt døråbning i varme perioder, men ligeledes gennem andre ventilationsåbninger. Der kan f.eks. være tale om flere døråbninger, skydelåger eller taglemme, som svineproducenten manuelt kan åbne eller lukke afhængig af temperaturen og luftcirkulationen.

Der stilles tillige krav om, at døråbningernes og eventuelle øvrige ventilationsåbningers antal, dimensionering og indretning skal være således, at svinene kan beskyttes bedst muligt mod vejrliget. Det er navnlig vigtigt at beskytte svinene mod træk, fugt og snefyngning i koldt og blæsende vejr. Det kan f.eks. ske ved at indrette en forgård foran døråbningerne, så vinden brydes.

Til § 8

Det foreslås i § 8, at lejearealet, hvis størrelse fastsættes i § 3, skal være dækket af halm eller andet materiale, der tilgodeser svinenes behov for et tørt og lunt leje under alle vejrforhold. Halmen bidrager direkte til, at svinene kan opretholde kropstemperaturen, og henset til de svingende klimatiske forhold, udegående svin risikerer at blive udsat for i årets løb, er det afgørende for deres velfærd, at de altid uanset vejrforholdene har adgang til et tørt og lunt leje.

I farehytter har soen/gylten også behov for materiale, den kan bruge til at bygge rede af. Redebygning er en vigtig del af drægtige søers og gyltes adfærd, så det foreslås ligeledes, at disse dyr skal have adgang til redebygningsmateriale i farehytterne, f.eks. i form af større mængder halm, end svinene normalt har behov for til lejeareal.

Til § 9

Bestemmelsen stiller krav til udearealets størrelse.

Kravene skal sikre, at alle svin i den samme fold har en rimelig mulighed for at udøve deres naturlige adfærd.

Ved indendørs hold af svin er det samlede areal, svinene har til rådighed, sjældent opdelt i henholdsvis lejeareal og gøde- og aktivitetsareal, og svinene kan derfor anvende hele arealet til at udøve deres rode- og undersøgelsesadfærd.

Ved udendørs hold af svin bør det tilstræbes, at svinene kun bruger hytten som lejeareal, jf. bemærkningerne til § 3, og denne del af det samlede areal kan derfor ikke medregnes i det område, svinene har til rådighed for gøde-, rode- og undersøgelsesadfærd. På den baggrund er det vigtigt at sikre svinene adgang til udendørs arealer af en vis størrelse.

Ved produktion af de traditionelle frilandsgribe har svinene på grund af miljøreglerne adgang til ganske store græsarealer, hvorfor der ikke er behov for at stille særlige minimumskrav til udearealet for disse svin.

Ved produktion af svin i systemer med miljøgodkendt bund under hele arealet er det af såvel økonomiske som praktiske grunde begrænset, hvor stort et udeareal man kan kræve, at svinene skal have adgang til. Svinene i sådanne systemer har dog adgang til forholdsvis mere plads end svin i de traditionelle indendørs produktionssystemer, ligesom de har mulighed for at bevæge sig fra hytten og ud i udearealet og få frisk luft og sol og et helt andet klima end i indendørsproduktionen.

Det må derfor antages, at sådanne systemer selv med relativt små udearealer har en række fordele frem for traditionel indendørs hold af svin. Imidlertid bør der af hensyn til svinenes velfærd stilles minimumsarealkrav til udearealet.

I § 9 foreslås der derfor minimumsarealkrav ved udendørs hold af svin i systemer med miljøgodkendt bund under det areal, svinene har adgang til. De foreslåede arealkrav tager bl.a. højde for kravene ved økologisk produktion af svin.

For så vidt angår drægtige søer og gylte stilles der således i *stk. 1, nr. 1*, krav om minimum 1,1 m² pr. dyr, dog mindst 20 m². Disse svin holdes typisk flokvis, hvorfor kravet om mindst 20 m² ikke forventes at volde problemer.

Med hensyn til farende og diegivende søer og gylte foreslås det i *stk. 1, nr. 2*, at dyrene skal have adgang til et aktivitetsareal på minimum 6,2 m² pr. dyr, hvoraf mindst 2,5 m² skal være udeareal. Når der her stilles krav til aktivitetsarealet og ikke alene til udearealet, skyldes det, at arealkravene i § 9 som nævnt bl.a. er afpasset efter kravene til økologisk produktion af svin. Økologireglerne stiller krav om et væsentligt